

vilde gerne benytte Lejligheden til at fremsætte denne Tanke her.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(*J. C. Christensen*): Det er kun en kort Bemærkning til den ærede sidste Taler i Anledning af hans Ord om Invalideloven. Der skylder jeg at oplyse, at vi i Finansudvalget have haft Konference med Finansministeren om dette Punkt. Han har lovet, at Lovforslaget skal blive udført efter sin Aand. Jeg kan ikke sige andet derom, thi Sagen er, at man kan spekulere saa meget, som man vil, over Regler, skal man have visse faste Regler, maa der tit udøves nogen Haardhed imellem. Men Finansministeren har lovet — og han kender den Aand, i hvilken Paragraffen er gennemført — at den i Fremtiden skal blive udført i Overensstemmelse netop med den Tankegang, det ærede Medlem fremsatte.

Bramsen: Naar den ærede Ordfører omtalte, at der endnu var Tid til Overvejelse og Undersøgelse for at finde den bedste Maade, hvorpaa man kunde give en saadan Lov, skal jeg indrømme Rigtigheden deraf; det har jeg aldrig bestridt. Iøvrigt maa jeg sige, at jeg ganske vist ikke ved, hvor lang Tid der er til at overveje, men det kommer heller ikke det ved, jeg udtalte, thi jeg sagde, at hvis det ærede Medlem, der fremsatte Forslaget, havde overvejet nærmere forinden, vilde det være kommet til at foreligge i en anden Form, end sket er. Det er noget, som ikke angaar Tingets Arbejde, efter at Forslaget er blevet fremsat. Naar den ærede Ordfører udtalte, at det vel ikke skulde være nogen uoverstigelig Hindring for Forslagets Fremme, hvis nogle overordnede Officerer faa denne Hædersgave, saa siger jeg, at det har jeg heller ikke antydnet, det skulde være; men jeg har antydnet til Overvejelse, om man ikke i principiel Henseende burde gøre en Forskel mellem dem, der som værnepligtige eller som frivillige ere gaaede med i Krigen 1848—50, og dem, der ere gaaede med som Officerer, altsaa ifølge deres Livsgerning have deltaget i Krigen. Jeg har aldrig tænkt mig, at det skulde være nogen uoverstigelig Hindring, at mulig Generaler eller Oberster osv. kunde faa 100 Kr. hver, saa meget mindre, som de naturligvis slet ikke ville have dem. Det ærede Medlem kan være sikker paa, at om han end bliver ved at kalde Beløbet en Hædersgave, vil det beholde Karakteren af at være en Pengegave, som det i Virkeligheden er, og Karakteren af en Under-

støttelse, hvad denne Lov i Virkeligheden indeholder. Til Slutning skal jeg — og derfor har jeg taget Ordet — udtale min Glæde over det ærede Medlems Udtalelse om, at det ikke var tilsigtet at udelukke de Nordslesvigere fra Loven, som efter dens Ordlyd ville være udelukkede, men at det er noget, der er kommet til at staa der, uden at man har tænkt paa dette bestemte Forhold, fordi man mente derigennem bedre at jævne Vejen for Loven, og at der vilde være færre Vanskeligheder, naar i det hele taget kun Personer, der ere bosatte her i Landet, bleve indbefattede derunder. Man har ikke haft til Hensigt at ønske dem udelukkede, det har kun været Tanken ikke at berede Loven nogen større Vanskelighed end ønskeligt ved at optage alle og enhver. Saaledes har jeg forstaaet den ærede Ordfører. Der er ikke Tvivl om, at det var Meningen, og for denne Udtalelse takker jeg ham, idet det staa fast, at der ikke har været forbundet nogen Hensigt dermed, hvad jeg vilde beklage, om det havde været Tilfældet.

J. Hage: Den ærede Ordfører appellerede noget til mine Følelser, hvad det foreliggende Forslag angaar, og jeg vil da sige til den ærede Ordfører, at det er meget beklageligt, at et et saadant Forslag er kommet frem. Som jeg før tillod mig at bemærke, er det beklageligt, fordi det kan lægge Hindringer i Vejen — hvis man er gaaet for vidt — for andre mere moderate Forslag. Men det kan tillige have den beklagelige Følge, at en stor Mængde Mennesker haabe at faa Beløbet, at der vækkes Haab, endogsaa uden for Landets Grænser, hos gamle, veltjente Soldater om, at der skal falde noget af til dem. Naar saadanne gamle Mennesker, der slet ikke følge med i Politikken, læse, at der er Tale om at give dem en Hædersgave, saa tro de ogsaa, at der kommer noget. Jeg er derfor mindre glad ved den ærede Ordførers Optræden i denne Sag. Det er beklageligt, at den ærede Ordfører ikke har sikret sig Samtykke fra alle Partier, specielt fra Højre og Regeringen. Det kunde maaske endda have sine Vanskeligheder at føre en saadan Sag igennem. Men det mindste, man maatte kunne forlange for at kunne være nogenlunde sikker paa at kunne føre det igennem, var dog, at man havde Regeringens Samstemning. Derfor staa det for mig saaledes, at Sagen er bragt uheldig frem og vil skabe Skuffelse, og at den vil være en Hindring for andre mulige og rimelige Forslag.